

ZASAVSKI VESTNIK

LETO V. — ST. 37.

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZASAVJA

TRBOVLJE, 18. SEPTEMBRA 1952

Stare partizanske kraje Dolenjske je obiskalo nad 250.000 ljudi

Dokler bo preveval naše narode duh, kakor jih preveva danes, ga ne bo zlomila nobena sila

Proslava 10. obletnice ustanovitve prvih slovenskih partizanskih brigad ni bila samo praznik slovenskih borcev, ki so se po dolгих letih spet videli, marveč se je spremenila v mogočno manifestacijo vsega slovenskega naroda. To je bil ne le spomin na pretekle težke in krvave boje za narodno in socialno osvoboditev, marveč tudi veličastna in slovesna zaobljuba, da bo slovensko delovno ljudstvo skupaj z ostalimi jugoslovanskimi narodi nemajno korakalo po poti, ki sta nam jo začrtala naša KPJ in naš maršal Tito.

Nad 250.000 ljudi, ki so se zbrali pred tednom v Dolenjskih Toplicah k veliki, vsenarodni manifestaciji, je

so pripomogla še letala, ki so krožila pod jasnimi nebi. Z nekega letala je skočil padalec z veliko rdečo zvezdo na padalu.

Maršalu Titu je v imenu borcev brigad raportiral narodni heroj polkovnik Franc Hočevar-Ciril, nekdanji komandant XV. divizije, nato pa je maršal Tito obšel čelo brigad. Borci so mu v pozdrav odgovorili s krepkim, spontanim vzklikom: »Hural!»

Slavnost je odprl podpredsednik Glavnega odbora Zveze borcev NOV Slovenije in narodni heroj Jože Borštnar s pozdravnim govorom na vse zbrane, v katerem je ob koncu nagovoril maršala Tita in dejal: »Kakor smo šli zmagovito skozi najhujše burje in viharje za časa vojne, tako vlagamo

rodovi ne pozabili, koliko nadčloveških naporov nas je stalo to, kar danes imamo. Na drugi strani pa dokazujemo s tem tudi pred zunanjim svetom in pred vsakomer, ki bi imel do naše domovine slabe namene, da se upremo in da pripravimo vsakomur, ki bi poskusil se vmešavati v naše srečno življenje, grob v naši domovini.»

Maršal Tito je v svojih nadaljnjih izjavah govoril o velikih težavah, ki smo jih premagali po končani vojni v naši državi, da si v porušeni in požgani domovini ustvarimo potrebno materialno podlago za življenje. Težavna je bila ta pot, saj nismo imeli tedaj nič drugega kot gole roke, visoko zavest in voljo do dela, da bi ustvarili nekaj lepšega, kot je bilo — da bi ustvarili socializem. A v tem prizadevanju smo poleg gmotnih težav našli tudi na velikanske ovire, ki so nam jih delali od zunaj, zlasti pa SZ, ki nas je hotela že takoj v začetku podvreči ponovnemu suženstvu. A tej nameri smo se uprli, zato smo se s SZ razšli.

V naslednjem je tovariš Tito dejal: da v vseh letih po vojni nismo imeli dosti sreče niti glede letine. Stalno nas spremljajo elementarne nezgode, suša, toča in drugo. Nobeno leto nismo imeli prav dobre letine. Tudi letos je tako. Letos je bila strahovita suša v naših najrodovitnejših krajih. Akoravno je bila letošnja suša po svojem obsegu še večja kot leta 1950 — je rekel maršal Tito — se nam vendar ni treba bati, da bi pri nas nastala lakota. Kupujemo in bomo še kupili sredstva, ki so potrebna za življenje naših ljudi. Ogrožena je tudi naša živina zaradi pomanjkanja krme. Storitvi moramo vse, da se škoda v našem kmetijskem gospodarstvu ne bo poznala še več let. Potrebno je skrajno varčevanje v vsakem pogledu. Ne smemo se demoralizirati zaradi tega, pač pa moramo napeti vse sile, da bomo po elementarnih nezgodah in suši povzročeno škodo čimprej premagali.

Maršal Tito je v svojem nadaljnjem govoru omenil, da smo na tem ozemlju na Balkanu geografsko in duhovno enotni. Imamo močno oboroženo armado, ki brani sebe kakor tudi Zahod. Naša odločna volja, da branimo tla, ki so bila skozi stoletja prepojena s krvjo, nam omogoča, da prejemamo pomoč.

Tovariš Tito se je končno dotaknil tudi vprašanja Trsta. Ze nekajkrat smo izjavili, kaj mislimo o vprašanju Trsta. Mi smo rekli, da je najboljša rešitev tega vprašanja v kondominiju. To je najboljša rešitev, akoravno imamo večje pravice. Kondominija pa se v Italiji boje, kajti v njem bi se v skupni upravi z menjanjem guvernerja vsaka tri leta

Maršal Tito govori zbrani množici

najzgovornejši dokaz, da stoji vse slovensko delovno ljudstvo strnjeno za svojim državnim vodstvom in KPJ z maršalom Titom na čelu.

Veličasten, nepozaben je bil pogled na velikansko množico ljudi, ki se je zbrala v nedeljo v Dolenjskih Toplicah, da pozdravi svoje prve udarne brigade. Jasa sredi gozda ob Sušici se je napolnila do zadnjega kotička. Peš, z vlaki, kamioni, avtobusi, avtomobili in vozovi so prišli ljudje, nekateri že v soboto, drugi v nedeljo.

Stari borci in borke so se po dolгих letih spet srečali. Kako veselo je bilo svidenje: stiski rok, objemi, poljubi — tudi solze v očeh. Prišli so oficirji naše Armade, nekdanji borci prvih slovenskih brigad — prišli so vsi tisti, ki so puške spet zamenjali s krampom in lopato, da obnove porušeno domovino. Mnogi so prišli v starih partizanskih oblekah, prsa pa so jim krasila odlikovanja za hrabrost in junaštvo v nekdanjih težkih bojih.

Pred slavnostno tribuno so že okrog 9. ure dopoldne prikorakale Tomšičeva, Serčerjeva, Gubčeva in Cankarjeva brigada pod poveljstvom svojih komandantov. Na tribuni za pevce so bili združeni pionirski zbori Dolenjske, moški zbori in godba JLA.

Malo pred 10. uro, ko je bil napovedan začetek slovesnosti, je na slavnostnem prostoru pred tribuno vzvalovilo: veselje, ploskanje in radostni vzkliki — vsa velikanska množica je navdušeno pozdravljala svojega ljubljene voditelja, maršala Tita. K veličastnemu in slavnostnemu razpoloženju

tudi danes pod vodstvom Partije in Tvojim vodstvom, tovariš Tito, vse sile in napore za izgraditev naše socialistične domovine Jugoslavije. Neustrašno gledamo v bodočnost, pa naj vihar prihrumi od Vzhoda ali Zahoda. Mi ne bomo s Tvoje poti krenili nikdar!»

Zaorilo je vzklikanje in ploskanje, v pravi vihar pa se je spremenilo navdušenje množice, ko se je pojavil na govorniškem odru maršal Tito.

Dolgo je trajalo ploskanje in vzklikanje. Ko pa se je množica pomirila, je maršal Tito povzel besedo.

Ko je tovariš Tito spregovoril, je najprej prisrčno čestital k prazniku desetletnice ustanovitve slovenskih brigad. »To veličastno zborovanje, na katerem je navzočih 250.000 ljudi iz vseh krajev Slovenije, je jasen dokaz, kako globoko ima ljudstvo Slovenije v svojem srcu težke in slavne dni iz zgodovine našega naroda,« je dejal maršal Tito.

Nato se je maršal Tito dotaknil ustanavljanja prvih štirih slovenskih brigad, s katerimi smo se dvignili k orožju, da branimo svoj obstoj in svojo neodvisnost.

»Narodi Jugoslavije, ki so v prvih dneh svoje revolucionarne vstaje doživljali težke neuspehe, niso klonili, niso izgubili vere v svojo pravično stvar. Vztrajali so v svojem pravičnem boju in zmagali.

Ko slavimo danes tukaj nekdanje težke dni — je dejal maršal Tito — ne pomeni to, da sejemo s tem v srca naših ljudi sovraštvo do bivših sovražnikov. Te dneve slavimo in se jih spominjamo zato, da bi današnji in bodoči

Pred okrajno partijsko konferenco

Vrsta doseženih uspehov v našem okraju na političnem, gospodarskem in kulturnem področju v zadnjem letu so plod dela naše Partije. Zadnja partijska konferenca je postavila pred svoje članstvo velike in odgovorne naloge, zato gremo na partijsko konferenco z jasnimi pojmi o ljudski demokraciji in njenem nadaljnjem razvoju. Ostra bitka, ki jo vodi naša Partija za demokratizacijo dežele, je hkrati najuspešnejša bitka proti birokraciji, proti birokratskemu gledanju na naš razvoj, bitka proti privilegiranju posameznikov ter izkoriščanju položajev v naši družbeni stvarnosti.

Naše partijske organizacije pa so se premalo poglobljale v probleme te ali one narave, jih analizirale, jih prilagodile kraju ter jih začele prenašati

v življenje. Premalo so razumele brzino našega razvoja, niso znale vedno ločiti pomembnejših vprašanj od manj važnih, marveč so čestokrat stale in ostale na nepravilnem stališču ter si vse do nadaljnjega lastile komandne pozicije v podjetjih, ustanovah ali pa na vasi. Tak način dela, namreč komandiranje, je bil nujen v obdobju obnove in izgradnje države, ko smo imeli še obvezne odkupe, v obdobju strogega planskega sistema, ko je tekla bitka za izvajanje dnevnih planskih nalog. Takrat se je morala Partija naravnost boriti za izvedbo teh nalog. To je bilo za tisto dobo nujno. Danes pa, ko imamo v naših podjetjih delavske svete in upravne odbore, ki odgovarjajo za proizvodnjo, se pa postavljajo pred partijsko organizacijo še

odgovornejše naloge: da povečajo skrb za politično-ideološko vzgojo članstva Partije, da zaostrijo borbo proti sovražnim vplivom, da skrbijo za razvoj ostalih političnih organizacij in društev — in končno: da se aktivno borijo za zgraditev socializma v naši deželi.

Letošnje priprave partijskih organizacij na partijsko konferenco imajo globlji značaj. Te priprave so tesno povezane s pripravami in tekmovanji v počastitev VI. kongresa KPJ. Imajo pa še drug značaj. V teh pripravah se tudi v partijskih organizacijah samih odpravljajo stare oblike dela. Predvsem se zahteva večja demokratičnost v Partiji in prilagoditev dela dejanskim potrebam socialistične graditve pri nas.

Ker se okrajna konferenca Partije vrši v tako pomembnem zgodovinskem obdobju, je razumljivo, da so priprave nanjo veliko večje kot prejšnja leta. Priprave na volitve se ne kažejo samo v tem, da opravimo partijske sestanke in si izvolimo svoja vodstva. Preden so osnovne partijske organizacije šle na volitve, so imele celo vrsto sestankov, kjer so kritično pregledali delo posameznih članov, jih grajali in pravilno usmerjale, nekaj pa celo izločile iz partijskih vrst. Pa ne samo to: na teh sestankih so tudi pregledali delo OPO od V. do VI. kongresa KPJ, seznanili mlajše članstvo z zgodovino naše Partije in njeno vlogo v graditvi socializma. Nadaljnji namen teh sestankov je bil, da članstvo KP politično-ideološko dvignemo in usposobimo, da bo samostojno reševalo vsa vprašanja v naših tovarnah, rudnikih, na terenu in na vasi.

Ze V. kongres KPJ je nakazal med drugim potrebo, da partijske organizacije sklicujejo od časa do časa odprte partijske sestanke, to se pravi, da va-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nepregledna množica na večanosti Dolenjskih Toplicah

PRED VI. KONGRESOM KPJ

PARTIJSKE ORGANIZACIJE V ZAGORJU TEKMUJEJO

Tekmovanje v počastitev VI. kongresa KPJ je razgibalo vse partijske organizacije v Zagorju. Vse OPO, ki jih je v Zagorju 16, so imele 18 odprtih partijskih sestankov in konferenc, ki so jih nečlani ponekod obiskali prav dobro. Tudi odprti partijski konferenci mestnega in rudniškega komiteja sta bili prav plodni in jih lahko štejemo od osvoboditve dalje med najboljše organizirane konference.

Na odprtih partijskih sestankih in konferencah je Partija letos javno poлагala račun o svojem delu. Skrbno pripravljena politična, gospodarska in organizacijska poročila so napravila na nepartijske ugoden vtis. Nečlani so videli, kaj Partija dela, kako izvršuje svoje naloge na političnem, gospodarskem in kulturnoprosvetnem področju. Na teh sestankih so nečlani nadalje videli, da se Partija ne skriva, kot so to hoteli neki sovražniki naše ljudske skupnosti dokazovati nepoučenim delovnim ljudem. Javne izključitve in sprejemanje novih članov v Partijo je ugodno vplivalo ne samo na nepartijce, marveč tudi na same člane. Pri sprejemanju novih članov so navzoči dali svoje mišljenje o kandidatu, pri izključitvah pa so partijske organizacije podrobno obrazložile, zakaj se kdo izključuje. V nekaterih organizacijah so bila organizacijska poročila glede na disciplino, partijsko moralo in delavnost članov prav poučna in konstruktivna. V poročilih in v diskusiji se je posebno poudarjala borba proti misticizmu in protijurističnim duhovščini in dvoilčnosti. Na konferencah in sestankih so se navzoči pogovarjali o vseh slabostih in partijskih organizacijah, o pomanjkljivem delu množičnih organizacij in društev, o dobrem ali slabem delu delavskih svetov in upravnih odborov, skratka: preresčali so vse družabno in gospodarsko življenje v kraju.

Odprte partijske konference in sestanki so bili večinoma zanimivi in privlačni. Delovni ljudje, ki se stoji izven Partije, so začeli v vse večjem številu obiskovati take sestanke; nič čudnega ni, če je na odprto partijsko konferenco OPO upokojencev, ki šteje 30 članov, prišlo nad 150 nepartijcev. Na sestankih in konferencah so izvolili tudi novo partijsko vodstvo — sekretarje, biroje in komiteje, nadalje delegate za okrajno partijsko konferenco. Pri vsakem predlaganem kandidatu za sprejem v Partijo so podali obširno obrazložilo, zakaj zasluži sprejete.

Skoraj v vseh partijskih organizacijah so sprejeli sklepe, da bodo izboljšali politično in ideološko izgradnjo svojih članov, izboljšali delo v sami organizaciji glede na notranjo disciplino, pomoč ostalim množičnim organizacijam in društvom, zlasti pa mladinski organizaciji pri vključevanju mladine v telesnovzgojno društvo »Partizan« in ostala kulturna društva v okviru »Svobode«. Borba proti ostankom stare miselnosti, proti vsem nasprotnikom naše socialistične družbe, zlasti proti Vatikanu in njegovim oprodrom je bila sestavni del sprejetih sklepov.

In kakšne dobre posledice so rodili odprti partijski sestanki? V prvi vrsti so začeli sekretarji OPO bolj prodirati v razne politične, gospodarske in sploh družbene probleme, kajti sestavljeni so morali kvalitetna poročila, s katerimi se niso smeli osramotiti pred nepartijsko množico. Z javno izključitvijo nekaterih članov iz Partije je bil storjen konec dvoilčnosti, kajti če se je še dolej kak član skrivati v partijski organizaciji, je bilo na odprtem sestanku javno, da je član Partije. Izključitve, kritika dela posameznih članov in cele

V tekmovalstvu so preuredili knjižnico

Sindikatarji v Zagorju je bil v tekmovalstvu na čast VI. kongresa KPJ delaven tudi na kulturno-prosvetnem področju. Na njegovo pobudo so preuredili knjižnico, ki je doslej životvorna in prejemna prostor. Pred dnevi so na skrajni delu na adaptaciji dveh sob, ki so ju preuredili za lepo prostorno knjižnico. Preskrbeli so nove police za knjige in knjižnica izgleda sedaj tako, da se vsak v njej dobro počuti. Knjižnica ima več sto novih knjig leposlovne vsebine, a zaskrat ni pri rokah potrebnih denarnih sredstev. Gotovo bodo podjetja in ustanove pomagale, da bo knjižnica, ki služi delovnim ljudem v izobrazbo in razvedrilu, mogla nakupiti še v času tekmovalstva potrebne knjige novejših izdaj.

Nov most v počastitev VI. kongresa

Nedavno so v Stopah pri Zagorju dokončali železobetonski most čez potok Medijo. Novi most je 11 metrov dolg in 7 metrov širok. Gradila ga je sekcija za vzdrževanje cest v Celju. Z deli so začeli 6. avgusta z 12 delavci. Ker pa je bilo treba do 23. avgusta dela dovršiti tako daleč, da bi čezeni lahko vozili avtomobili in druga vozila na zlet »Svobode«, ki je bil od 17. do 24. avgusta v Trbovljah, je jasno, da se je kolektiv zavedal svoje odgovorne naloge. In res. V soboto 23. avgusta so dela na mostu že daleč napredovala, da je bil že lahko vzpostavljen promet čez novi most. Ves delovni kolektiv s tehničkim osebjem in čestarji je v času gradnje tekmoval. Pri betoniranju smo videli celo direktorja podjetja in druge vodilne osebnosti, ki so fizično pomagali pri delu, s čimer so dali spod-

organizacije so vzgojno vplivale na slabe člane, da se bodo poboljšali, kakor tudi na ostale, da ne bodo zabredli v podobne napake, kajti nikomur ni všeč, če je javno grajan.

Izvenpartijske množice so dobile zaupanje v Partijo, ta pa na ta način dobiva tesnejše stike z nepartijci, ki ji bodo radi pomagali pri njenem delu, če bodo videli, da izločuje iz svojih vrst vse tiste, ki nimajo moralno-političnih pogojev za člana Partije, in če bodo videli, da partijska organizacija dela za izboljšanje družbenih in življenjskih pogojev delovnega človeka.

To bi bila v glavnem splošna analiza odprtih partijskih sestankov in konferenc v Zagorju. Če bi hoteli podrobno razčleniti delo teh zborovanj in posledice za vsako osnovno partijsko organizacijo posebej, bi bilo to preobširno in nepregledno. Jasno pa je, da bo treba tudi v naprej prirežati odprte sestanke in konference, kar bo nedvomno izboljšalo delo v vseh področjih družbene dejavnosti.

Kako tekmuje zagorska Fronta

Tekmovanje v počastitev VI. kongresa KPJ je tokrat v zagorski Fronti precej drugačno kakor dosedanja podobna tekmovalstva. Prej so terenski odbori OF vedno dobivali okvirni načrt, po katerem so potem tekmovali. Pri tekmovalstvu na čast VI. kongresa pa je bila pobuda za tekmovalstvo popolnoma prepuščena samim terenskim odborom. Saj so ti odbori sestavljali svoje tekmovalne načrte, preden je mestni občinski odbor sestavil svoj okvirni načrt. Terenski odbori so se res pokazali samostojni. Seveda so še tu in tam izjeme, da si kakšen odbor ne zna pomagati pri delu. Včasih odborniiki tudi nočejo priznati svoje nezmožnosti in tudi ne terjajo pomoči od mestnega odbora ter raje puste, da delo v organizaciji počiva. Torej: terenski odbori, ki jih je v Zagorju kar 12, so izdelali različne načrte dela v tekmovalstvu. Toda vsi so v svojih tekmovalnih točkah postavili enake zahteve: več discipline pri obisku sestankov, sej, zborovanj, pri plačevanju članarine, pri ureditvi kartoteke, kjer še ni urejena, pri razčiščenju vprašanja pasivnih članov, glede vključitve vseh tistih, ki še niso člani, so pa vredni, da postanejo člani Fronte. Terjajo več študija, to se pravi: več ideološke in politične vzgoje. Nekateri tereni so pozabili, da je ena izmed glavnih nalog Fronte zgraditev socialističnega človeka. Kaj nam pomagajo industrijski giganti z najmodernejšimi stroji in napravami, kaj koristi še tako izpopolnjena industrija, če ne bi imeli ljudi, ki bi znali ves gospodarski stroj pravilno pogonjati, da bi služil najvišjemu socialističnemu cilju: sreči in blaginji skupnosti! Pri sestavljanju tekmovalnih načrtov so tereni polagali mnogo pazljivosti kulturno-prosvetnemu delu. Skoraj pri vseh najdemo točko, ki pravi, da je treba v delavska kulturna društva »Svoboda« in v telesnovzgojna društva »Partizan« zajeti čimveč frontovcev, zlasti pa mladine. Mestni občinski odbor OF si prizadeva, da postanejo frontni odbori čimbolj samostojni, da bodo iz lastne pobude uredničili smernice Fronte in Partije. Omeniti je treba, da so mestni frontni odbori in nekateri terenski odbori svoje tekmovalne načrte še razširili in izpopolnili.

No — in kakšni so dosedanja uspehi tekmovalstva? Članarino za prvi polletje so v glavnem odvedli že vsi tereni. Najslabši je bil teren Izlake, kjer so šele v avgustu nakazali prvi denar za članarino, toda brez obračuna. V nekaterih terenskih odborih se niso hoteli držati sklepa mestnega občinskega odbora, da morajo odborniki sami pobirati članarino, in sicer za vsak mesec posebej. Zda je to vprašanje urejeno.

Večina terenskih odborov je po načrtu že uredila svoje lokale, kjer so nekateri že uvedli dežurstvo. Sestanki so postali bolj kvalitetni, ker pri njih sodelujejo člani mestnega frontnega odbora. Udeležba na zborih volivcev je bila še kar zadovoljiva, če upoštevamo letni čas in delo, ki ga imajo skoraj vsi odrasli še po svoji službi. Vsi tereni so delali in še sodelujejo pri pregledu krompirišč in zatiranju koleradskega

bučo delovnemu kolektivu, da je še bolj poprijel za delo in sklenil, da mora biti most na vsak način do postavljene termina zgrajen. Slabo vreme je od časa do časa oviralo delo, zato pa so delavci v lepem vremenu delali tudi po 12 in več ur na dan, specialisti pa celo po 17 ur. Končno sta dobra organizacija dela in dobro vodstvo omogočila ta uspeh. Ko so most izročili v promet, sta OLO Trbovlje in sekcija za vzdrževanje cest v Celju priredila graditeljem kot priznanje za njihovo požrtvovalnost zakusko, na kateri je zastopnik OLO Trbovlje izrekel pohvalo celotnemu delovnemu kolektivu za pravočasno in v rekordnem času izvršeno delo. Zastopnik ljudskega odbora mestne občine Zagorje je ob tej priložnosti poudaril velik pomen novega mostu za lokalni in transitni promet v tem kraju.

Uspehi kolektiva rudnika Trbovlje-Hrastnik

Kakor smo že poročali, tekmujejo v počastitev VI. kongresa KPJ tudi trboveljski in hrastniški rudarji.

V drugem mesecu tekmovalja, v mesecu avgustu, so rudarji dosegli naslednje uspehe:

1. Produkcijski plan premoga je najbolje opravil obrat Ojstro, ki ga je prekorčali za 3,7%, prav tako so ožstrski rudarji presegli svoj investicijski plan za 4,9%.

2. Najboljši obratni učinek so imeli v avgustu spet ožstrski rudarji, ki so ga prekorčali za 8,6%, najboljši odkopni učinek na premogu pa so dosegli rudarji obrata Hrastnik, ki so ga presegli za 4%. Najboljšo storilnost na pripravi v premogu pa so dosegli rudarji Zahodnega obrata v Trbovljah, ki so jo prekorčali za 8,8%.

3. Glede izboljšanja sortimenta premoga je največ storil Zahodni obrat v Trbovljah; z doslednim zasedanjem je znižal porabo razstreliva na 25 g/ton in s tem zvišal odstotek dobelih vrst premoga.

4. V odpravi pomanjkljivosti za varnost dela je največ storil obrat Ojstro; ta je izpolnil navodila za obratovanje benediških lokomotiv, kjer je posebno poudaril, kaj je treba storiti v primerih požara lokomotiv. Prav tako je ta obrat uredil pripravo za brizganje Podkopenega rova in s tem odpravil dvigavanje oblakov prahu pri vrodu in izhodu moštva — s posnetkom tal v tem rovu in z ureditvijo stopnje v vpadniku pa je povečal varnost pri prehodu moštva.

5. Glede okrepitve sindikalne organizacije rudarjev so spet največ storili na obratu

Ojstro, saj so odstotek organiziranih rudarjev dvignili od 73,6% na 91,1%.

6. Najbolj aktiven je bil partijski komite na obratu Dobrna-Neža, ki je imel dva najboljše obiskana študijska sestanka. Prav tako so bili v tem obratu najbolj delavni v pridobivanju članov za društvo »Svoboda«.

Članstvo so dvignili za 85 mož.

Največ tekmovalnih točk v mesecu avgustu je dosegel obrat Ojstro in sicer 4 1/4 t. j. 54,1% dosegljivih točk, s čimer je postal zmagovalec v preteklem mesecu.

V dosedanjem tekmovalju je dosegel največ točk obrat Ojstro, namreč 41,6%; dosegljivih točk, obrat Dobrna-Neža 30,9%, obrat Hrastnik 22,9%. Sledijo Zahodni obrat, Zahodni obrat elektrostrojni obrat, separacija in zunanji obrat. V tekmovalju vodijo ožstrski rudarji. Rudniška separacija je na sedmem mestu, zunanji obrat pa je na zadnjem mestu, ki ne reagira ne na okrožnice ne na telefonske pozive.

V tekmovalju posameznih delovnih partij je najboljša skupina znanega udarnika Martina Kmetja na Ojstrom, ki je svojo tekmovalno obvezo prekorčala za 0,9 tone na moža in št. delovna partijska tovariša Franca Erjavca, ki dela v Zahodnem obratu, pa je presegla svojo obvezo za 0,32 tone na moža in št. delo.

V sippi dnevnega kopa Dobrna, kjer dela bager-goseničar, je dosegla v mesecu avgustu najboljšo storilnost brigada tovariša Jožeta Polutnika, ki je dosegla 42 m na moža in št. Prav tako nima ta brigada nobenega neopravičljivega izostanka in nobenega tridnevnega bolnika.

popularno. Ko smo imeti Teden cest, smo doživeli neuspeh. Na prostovoljno delo so prihajali samo tisti člani Fronte, ki so bili zaposleni pri kakšnem manjšem podjetju, največ pa nameščenci. Od rudnika si težko dobil kakšnega človeka. Torej za javna dela, kakor za ceste, melioracije in podobno, Zagorjani nimajo več zanimanja. Toda drugače je v društvih in posameznih organizacijah. Mislim, da je to pod vplivom družbenega plana in gospodarskega računa. Posamezna društva se zelo odlikujejo s prostovoljnimi delom, ki je v prid društvu. Tako vidimo, kako marljivo so na delu nogometiški športnega društva »Proletarec«. Zgradili so si v kratkem času igrišče za košarko, sedaj pa urejujejo še naprej nogometno igrišče. In člani rudniške gasilske čete v Zagorju Koliko svojega prostega časa so tvegali letos, da so do kraja dozdali stolp pri gasilskem domu, prebelili svoj dom in uredili prostore v njem. In druga društva? Koliko ur prostega časa žrtvujejo člani dramskih skupin, telovadci in ostali športniki! Reči moram, da so v posameznih društvih mnogo napravili, čeprav širši javnosti to ni znano. Tako so na primer kegljaši šele meseca julija začeli delati svoje dvostezno kegljišče, ki je sedaj že pod streho. In delali so samo člani sekcije! In malokdo jih je videl pri delu, ker so skrili v parku v Toplicah.

Lahko bi navedel še več takih primerov, vendar bi to preseglo okvir tega članka. Toda na nekaj je treba opozoriti. Delovni človek troši danes svoj prosti čas v najožjem krogu društva ali organizacije. Ta čas porabi za telesno delo, ali za razvedrilo, za vajo, ali pa kot aktivist na raznih sestankih in sejah. Pribiti moram samo to, da

Lahko bi navedel še več takih primerov, vendar bi to preseglo okvir tega članka. Toda na nekaj je treba opozoriti. Delovni človek troši danes svoj prosti čas v najožjem krogu društva ali organizacije. Ta čas porabi za telesno delo, ali za razvedrilo, za vajo, ali pa kot aktivist na raznih sestankih in sejah. Pribiti moram samo to, da

Lahko bi navedel še več takih primerov, vendar bi to preseglo okvir tega članka. Toda na nekaj je treba opozoriti. Delovni človek troši danes svoj prosti čas v najožjem krogu društva ali organizacije. Ta čas porabi za telesno delo, ali za razvedrilo, za vajo, ali pa kot aktivist na raznih sestankih in sejah. Pribiti moram samo to, da

Živela CK KPJ in CK KPS - iniciatorja zmagovite narodno-osvobodilne borbe, obnove in socialistične izgradnje naše domovine!

PRED OKRAJNO PARTIJSKO KONFERENCO

(Nadaljevanje s 1. strani)

bijo na svoje sestanke tudi nepartijce. Ze prvi sestanki, ki smo jih imeli v prvi polovici leta, so dobro uspeli in bili na terenu sprejeti z zadovoljstvom. Nepravilna bojazen nekaterih partijskih činiteljev in precejšnjo število članstva je odpadla. Odpadlo je tudi mišljenje, da mora Partija obravnavati probleme samo med člani KP. S tem pa smo odpravili tudi zmotno mišljenje, da ostali ljudje ne smejo grajati dela članov Partije, ali pa vedeti, o čem razpravlja partijska organizacija. Ti prvi odprti sestanki KP so vzbudili veliko zanimanje med delavci in so bili dokaž dobro obiskani. V predkongresnih pripravah so izvedle vse partijske organizacije odprte partijske sestanke.

Na teh so naše OPO podale obračun svojega dela, kritično pregledale delo posameznikov ter jim pred komunisti povedale napake in slabosti v partijskem delu, nekatere pa javno izključile iz partijskih vrst, kar je na delovne kolektive vplivalo pozitivno. Tako so na odprtem partijskem sestanku rudnika v Hrastniku izključili nekega člana, drugega pa kaznovali. Ostro so grajali predsednika sindikalne podružnice, da ne obiskuje partijskih sestankov. Prav tako so na rudniškem obratu Dobrna-Neža na odprtem partijskem sestanku kritizirali sekretarja OPO in ga zaradi nemoralnega življenja partijsko kaznovali in odstranili iz vodstva. Podobni primeri so se dogodili v cementarni in elektrarni v Trbovljah, na rudniku v Zagorju in drugod.

Zelo živahne diskusije so bile na vseh partijskih sestankih o vseh tistih čilih, ki nimajo razčiščenih pojmov o religiji, ki prepustajo vzgojo otrok in žena, skratka družine sovražnemu kleru in drugim sovražnikom napredka in socialistične graditve države. Take člane KP, ki niso sposobni vzgojiti svojih lastnih družin in se kaj radi izgovarjajo, da je krst, verouk in še drugo delo žene ali stare matere, obsojajo

celo na vasi nečlani Partije, rekoč jim, da pred Partijo niso odkriti, da jim ne zaupajo, da jih ne cenijo in podobno. Skoraj povsod pa je članstvo Partije postopalo premalo energično s takimi člani z vzganjanjem, kaznovanjem ali z izključitvijo. Prizadeti so se izogibali diskusije okrog teh vprašanj. Če pa je bilo izmikanje le preveč očitno, so zagovarjali oportunitizem (na primer v trboveljski cementarni).

Poročila na teh sestankih so bila skrbno pripravljena, vendar so nekatera preveč obširno obravnavala zunanjo politično in gospodarsko situacijo, premalo pa naše konkretne probleme in naloge partijskih organizacij na svojem področju, v gospodarski dejavnosti, o komunalnih nalogah, o kulturi, o razvoju podjetij, o delu članov KP v političnih organizacijah in kulturnih društvih itd. Zato je bila diskusije na nekaterih sestankih preveč splošna in premalo stvarna in konkretna pri obravnavanju vprašanj, kako izboljšati vsebino dela, da odpravimo napake, da dvignemo ugled partijske organizacije, kako naj aktiviziramo člane za delo med ljudmi in kako naj dosežemo politično-ideološki dvig članstva KP, kako naj usposobimo članstvo za samostojno reševanje vseh problemov, ki nastajajo vsak dan v naši borbi za graditev socializma.

Zelo pozitivno je vplival na člane KP, zlasti pa na nepartijce, nov način izbire in široka diskusija okrog članov Partije, ki so bili predvideni za vodstvo naših OPO in za delegate za okrajno partijsko konferenco. Te diskusije so bile ob izbiri kandidatov na mestnih partijskih konferencah. Posamezne partijske organizacije so vestno izbrale svoje vodstvo z najboljšimi in najposposobnejšimi tovariši. Skoraj povsod so predlagali vsaj dve tretjini kandidatov več, kot so jih smeli izvoliti. Ta način izbire se je pokazal demokratičnejši kot kdaj koli, hkrati pa je dal možnost široke izbire. Redkokje

Ob genocidnem hudodelstvu v Frankfurtu

Draga tovarišica

Pirečnikoval

Sporočamo Vam, da smo tudi žene iz Hrastnika z ogorčenjem sprejele novico, da Vam je ameriško apelacijsko sodišče v Frankfurtu odklonilo vrnitev Vašega sina Ivana.

Odklonilo je, da še v naprej ostane pri bivšem SS-ovcu, ki je za časa druge svetovne vojne sodeloval pri hudodelstvih, ki jih je delal fašizem nad svobodoljubnimi narodi. Naše ogorčenje je tem večje, ker so to razsodbo podpisali ljudje, ki pripadajo državi, s katero se je ramo ob rami borila Jugoslavija v času zadnje svetovne vojne ter doprinesla velikanski delež k uničenju fašizma.

Pred nekaj dnevi smo bile po častnikih obveščene, da ste uradno povabljeni v Frankfurt, ker se bo sodni postopek v Vaši zadevi obnovil.

Prepričane smo, da boste s podporo naše in svetovne javnosti dosegli svojo materinsko pravico — vrnitev Vašega rodnega sina.

Žene Hrastnika Vam ob Vašem potovanju v Frankfurt želimo veselo svidenje z Vašim sinom Ivanom ter Vam sporočimo, da se bomo tudi mi z Vami veselile njegove vrnitve, ko bo po dolgih desetih letih videl svoj rojstni kraj in svojo svobodno domovino.

V nasprotnem primeru pa bomo protestirale toliko časa, dokler Vaši upravičeni zahtevi ne bo ugodeno.

Prejmite iskrene pozdrave od žena iz Hrastnika.

imamo vse premalo evidence o delu naših množičnih organizacij in društev. Ni se še mogel uveljaviti neki osrednji organ, ki bi zbiral podatke o delu in uspehih organizacij in društev, ki bi zapisoval uspehe naših delovnih ljudi na vseh področjih naše družbene dejavnosti.

To smo hoteli doseči z močno razširjeno mrežo dopisnikov in je bil v ta namen ustanovljen klub dopisnikov. Zamisel je bila dobra, vendar organizacije, društva, ustanove in podjetja ne dajo klubu potrebne moralne pomoči. Dela se pa mnogo, da se utrdi dopisniška mreža, saj je to tudi v načrtu tekmovalja. Potem bomo tudi laže ustvarili pregled o delu in življenju naših organizacij, zlasti pa bomo mogli tudi uspešneje zasledovati rezultate tekmovalja. Pomanjkljivost v tekmovalju Fronte je tudi v tem, da ni postavila nobene tekmovalne komisije, ki bi kontrolirala in evidentirala izpolnitev tekmovalnih načrtov.

Na vse pomanjkljivosti v tekmovalju opozarja mestni občinski odbor OF na svojih sejah in kakor je videti, bomo do konca tekmovalja znatno popravili organizacijsko in politično življenje ne samo v frontnih organizacijah, marveč tudi v ostalih organizacijah in društvih.

—k.

je razpravljaj razširjeni plenum OK KPS

Delegacija slovenskih pionirjev je predala tov. Titu lep slovenski šopek

Tudi Trbovlje so počastile 10-letni jubilej naše vojne mornarice. V prvem delu proslave z govorom predsednika mestne občine tov. Kužnika o naši vojni mornarici, pesmimi »Jadransko morje«, »Povejte ve planine! in »Slava delavstvu«, ki jih je zapel moški zbor »Zarje«, in venčkom partizanskih pesmi, ki jih je odigrala godba na pihala društva »Svobode« — center Trbovlje, je sledil drugi del slovesnosti, posvečen proslavi slovenskih brigad. Kulturniška skupina IV. operativne cone (pevski zbor »Zarje« in orkester) je izvajala partizansko kantato »Hej partizane«, ki jo je dirigiral sam skladatelj Radovan Gobec.

Po uspelem gostovanju na Jeseňenah so se »Slovaki« pristržno poslovlili od Jeseňenov in se napotili proti Bledu, kjer so imeli v veliki dvorani Kazine koncert. V nabiti dvorani na Bledu, kjer je bilo mnogo tujcev so »Slovaki« zapeli nekaj narodnih in umetnih pesmi. V dvorani je goste hoteli nekaj minutne občine Bleda, in dele v goranjski noši pa sta zboru podarila šopek cvetice.

Kakor na Jeseňenah, tako so morali »Slovaki« tudi na Bledu na zahtevo občinstva večkrat ponavljati pesmi. Ob koncu koncerta na Bledu je »Slovake« pričakovala posebna skupina iznozemcev iz Belgije, se z njimi razgovarjala, od kod so, kakšen je njihov zbor, kakar je neko izmed iznozemcev dejal: »Lepo ste zapeli Vašo slovensko pesem...«

V veselimi sredi se je zbor po koncertu odpravil proti domu. Zbor je a tem gostovanjem dokazal, da je na kraljevitni višini, ter upamo da nas be sredi septembra častno zastopal na turneji po Avstriji, kamor odje skupno v godbo na pihala »Svobodec-ral, Trbovlje«.

stroje; za to delo je pooblaštlj člana odbora, ki bo za izvršitel del odgovoren; KZ naj za delo strojev določijo odškodnino; KZ izlake naj uredi kontrolo mlekarne; 5. KZ naj sklenejo do določenega roka kolektivno pogodbo z uslužbenec zadrug; 6. skupaj KZ vine se organizira splošno zbiranje; 7. KZ naj imajo vsaj eno poslovalnico v Gledici; 8. KZ naj se bili zadolženi štiri tovaršarji; 9. ustanovi se združena gostilna v Kotrežu; 10. ter bife v Trbovljah in Zagorju; za investicije se dovolijo potrebni krediti, prav tako za prodajanje v Trbovljah; 8. določijo se prispevki za šolanje kandidatov v gosp. kmet. šoli; 9. KZ Radece se določi subvencija za Kmečki praznik; 10. izdela se nadrt za tekovanje na čast VI. kongresa KPJ; v Trbovljah se organizira vsa KZ; 12. KZ naj za prodajo vse bliske kmetijskih pridelkov; pripravi se izjavni pravosodno; 13. Dom na Trojahn naj se čimprej skonča, prav tako vsi ostali; 13. vsak član odbora naj pripravi do prihodnje seje problematiko za svojevo okolišu.

»Da, ali ni bilo neumno, kar sem napravila!«
Gospodinja Morrow se je za hip zamislila.
»Firma, ki pri njej delate, uvaža blago iz Indije, kaj ne?«
»Da, svilo in bombaž.«
»Ali ste že bili v Indiji?«
»Da, kot otrok. Zivela sem tam nekaj let s svojimi starši.«
»In kje?«
»V Kalkuti.«
»In v drugih krajih, morebiti v Peshawar?«
»Ne, je odgovorila Baarowa. »Nikdar nisem bila tamkaj.«
Chan je zakasnil in ko je Morrow opazila njegove poglede, je razgovor obrnila.
»Ali ate slišali o siru Frederiku pred preden je prispel semkaj?«
»Nisem. Zagotavljam vam, da nisem ni česa slišala o njem.«
»In ste ga videli edineho taktar, ko vam ni nič odgovoril?«
»Samo taktar.«
»Hvala! To je vse, kar sem vas hotela vprašati. Upam, da se vam je gospod Kinsey opravičilo.«
»O, da... vse je sedaj v redu. Hvala vam za prihodnost.«
»Priložila se je obema gospodoma in odšla iz salona.«
Kirk, ki je bil za trenutek odšel iz salona, se je vrnil.
»Kinsey prihaja. Mislila, da bi ga bilo dobro prehiteti, da bi se ne mogel sesatiti z Baarovo... Ali ni to dobra misel? Vi dte, sodi jaz sem neke vrste detektiv.«
»Domislek je odličen, ga je pohvalila gospodinja Morrow.
V salon je vstopil ylsok, rjav in eleganten mladinec.
»Želeli ste govoriti z menoj, gospod.«

»Da. Oprostite mi, da se vrtkam v vaše zaneseno življenje, toda če se ne motim, sta zaročeni z gospodično Baarowo, ki je v službi v tej hiši. Drži?«

»Popolnoma točno. Imel sem namen, da bi vam to povedal, toda doslej se ni mogel nujda primerna priložnost.«

»Predvčeršnjim ste imeli spor a svoje zaročenke?«

»Da, sporekla sva se. Ni bilo nič važnega. Sedaj je za spet vse v redu.«

»Vam je ljubio. Tisti večer pa, proti svoji navadi, nisite počakali svoje gospodične in le niste spremlili domov?«

»Moram priznati, da mi je bilo precej težko ...«

»Hoteli ste ji dati dober nauk. Popolnoma ma razumljivo. To je vse, kar sem hotel vedeti. Prosim, da mi lo opustite.«

»Nič takega, gospod.«

»Kirk je pogledal gospodično.

»Mislim, da smo dobro pretehtali izpoved gospodične Baarowe?«

»Stare zgodbe se ponavljajo, kadar se za ljubljenci sproji, če dejala gospodična Morrow. »Toda pomaknili se nisimo niti za korak naprej. Priznam, da sem razočarana. Gospod Chan, po vašem mnenju se mi zdi, da sem preveč govorila. . . o Indiji.«

»V tej igri je najbolje, da nasprotniku ne odkrijete svojih pravih misli. Delati se morate popolnoma nevedno, vsaj moje taktike je takšna.«

»Toda saj ona ni Eva Durand.« je priponal Kirk.

»Od kod to veste? ga je vprašala Morrow.

»Saj se to vidi iz njenih let, to je še dekletce.«

Gospodična Morrow je izbruhnila v smeh.

»Sreča je pri vsem, da je ženaka prevzel to stvar. Moški so nenavadno slepi, da izgredo za plavalaske.«

»Kaj hočete a tem povedati?«

»Da moški nasledajo nekaterim žvijakom ženske pa ne. Gospodična Baarowa ima prav gotovo svojih trideset let.«

Kirk je zastokal:

»Drugič moram bolje odpreti oči, dvajset let il ne bi pripisal.«

Obrnil se je in opazil Paradyja, ki mu je ponudil srebrni pladenj.

»Kaj naj storim s tem, gospod? je vprašala sluga.

»S čim?«

»Še pismi, naslovljenimi na sira Frederika
Brucea!«
»Jaz jih bom vžela,« je rekla Morrow.
Njene oči so sijale od zmagoznavja.
»Gospod Chan, na to pa sploh nismo mi
sili... na počto sira Frederika. To nam
lahko služi kot bogat rudnik...«
»Glejte, je v roke eno pismo:
»Glejte, to je na primer pismo iz Londona,
iz Scotland Yarda.«
Hitro je raztrgala ovitek in potegnila iz
njega list.
Naenkrat je preseščeno zavpila.
Oba moška sta skočila k njej.
V zavikutu, poslanem iz Scotland Yarda, je
bil samo bel listič brez vsake črke...

7.

Gospodična Morrow je preseščeno gle
dala skrivnostno vsebino zavitka z naslovom
Scotland Yarda
»V naši obrti naleti človek na preveč
skrivnosti,« je rekla z globokim vzdihom.
Chan se je nasmehnil:
»Oprostite, da vam dajem nasvete: osta
nite mirni. Sicer bodo globoke gube raz
porezale čelo, kar bi bila velika škoda. Pre
senečenji, ki ne pojavljajo od časa do časa
imajo v našem življenju pomen začimbe
popravljajo nam splošen okus. Sprejmite to
rejo mišljenje izkušnega človeka.«
»Zakaj pa kljub temu ne bi smela biti
preseščena ob tem praznem papirju!«
»O eni stvari am lahko prepričani
Scotland Yard si brez dvoma ni izmislil no
vše in začel pošiljati prazne liste v svet
prav gotovo pa ne na razdaljo deset tisoč
kilometrov, je pripomnil Chan.
»Stojlmo pred nečem, kar se je odigralo
v naši bližini. Naša dolžnost je, da to po
jasnimo!«
Dekle je z roko pretipalo papir. Chan p
Jo je ustavil:
»Prosim vas, ne dotikajte se papirja! To
je silno neprevidezno.«
»Zakaj!«
Chan je prijel listič na oglu.
»Morebiti pa bomo našli odise prstov, v
prvi vrsti karš potem pa še druge odise
prstov tistih ljudi, ki so ta papir zavijali
in ga dali v pismniki zavitek.«
»Seveda, kajpada!«

"Gospod Kirkl, ali imate kakšen trden
močan predal, čigar ključ nosite saml?
"Imam, tukaj je."
Chan je vtaknil dokument v predal kras-
ne pisalne mize. Kirkl je zaklenil predal
sne ključ in se vrnil Chanu.
"Pozneje bom s črnilom in ščetko iz ka-
melje diake pregledal odtise; morebiti bom
lahko našel tistega, ki je odprl pošto sira
Frederika," je rekel Chan.
Tedaj si je od blizu ogledal zavitek.
"Poglejte, ... odprl je bil nad paro. Sle-
dovi so lepo vidni."
"Nad paro?" je vzkliknil Kirkl. "Pošta sira
Frederika je prišla iz agencije Cook."
"Tako je," je dejal Chan.
"Kaj?" je vprašal Chan. "Gospod Anderry
je uradnik v tej agenciji."
"Vi ste res iznadiljivi. Ne čudil bi se
če bi našli na papirju odtis palca gospoda
Anderryja. Gospodična, ali hočete nadalje
vati s pregledom pošte sira Frederika?"
"Zelo rada."
Uvedla se je in pregledala ostanek pošte
ne da bi našla kaj posebno zanimivega.
"To je vse," je rekla po končanem delu.
"Gospod Chan, prepričam vam, da rešiti
skrivnost praznega papirja. Jaz pa se bom
pobrigala za gospodično Garlandovo. Zaka-
žite ji, da sem blizu njene ovratnice po
pisalno mizo, kjer je bil sir Frederik ubit
in morda umorjen."
"To je važno vprašanje. Zaskliati morate
Garlandovo," je odgovoril Chan. "Upajmo
da bomo od nje zvedeli več kot od gospo-
dične Barrove."
"Poljska! jo bom po telefonu," je predlagal
Kirkl, "in ji bom rekel, da bi se rad po-
govoril z njo zaradi slučajne zalotke. Tako
jo bomo presenetili in nam ne bo mogla dar-
že v naprej pripravljenega odgovora."
"Prav dobro," je rekla gospodična Mor-
row. "Bojim se, da vam samo delamo a ter-
natega. Se imate druge opravke, nam, pro-
sim, sporojte."
"Popolnoma sem prost," je veselo odgovoril
Kirkl. "Prav kakor gospod Chan. sem tudi ja
začasno dodeljen vaši službi."
Stopil je k telefonu in poklical Garlan-
dovo. Bila je doma in odgovorila, da bi
prišla takoj!
Ko je Kirkl nehal telefonirati, je Parad
prišeljal v sobo gozta. V saloni je stopil
nadzornik Flannery.

(Dalje prihodnja)

fizkultura in sport

KOSARKA

HOČEMO ENOTNO LIGO

Končano je republiško prvenstvo v košarki, ki je bilo letos razdeljeno v dve skupini — mariborsko in ljubljansko. V prvi sta nastopala Branik in Željeznikar (oba Maribor), Celje in Sostanj, v drugi pa Krim, Rudar, Poljane, Domžale in Gorica. Po prvem delu pa sta moštvi Poljan in Gorice odstopili, tako da so v končnem tekmovanju nastopili le Krim, Rudar in Domžale.

KK Rudar je letos odigral pet prvenstvenih tekem in dobil eno brez porazov, toda od teh sta dve tekmi razveljavljeni (ker sta dve moštvi odstopili). Razveljavljena skupina je sledeča:

Krim	4	4	0	0	233	—	128	8
Rudar	4	2	0	2	145	—	138	4
Domžale	4	0	0	4	121	—	233	0

Po načinu tega tekmovanja se za končnega republiškega prvaka borita prvi dve moštvi iz vsake skupine. Letos torej: Branik in Željeznikar (iz Maribora) ter Krim in Rudar.

Čeprav se je KK Rudar letos spet uvrstil v finalno tekmovanje, trboveljski košarkarji s tem načinom tekmovanja vendar niso zadovoljni. Dvigu košarke v Sloveniji bi gotovo mnogo pripomogla enotna Republiška liga z osmimi predstavniki. Tako bi se število prvenstvenih tekem pomnožilo, hkrati

pa povečalo zanimanje občinstva za prvenstvene borbe v Republiški ligi, saj bi si sledile skozi vso sezono. Pripravi smo, da bi se s tem kvaliteta slovenske košarke znatno dvignila, ker bi prešli iz vedno ponavljajočega se tekmovanja med obema mariborskima ekipama na 8 moštvi, ki bi se borila za naslov republiškega prvaka. Zato želi KK Rudar enotno košarkarsko ligo v letu 1953. Mislimo, da je tudi dvig kvalitete v smislu pisma CK KPLJ.

Prvo letošnje finalno tekmo bo odigral KK Rudar v Trbovljah v nedeljo 21. t. m. z mariborskim Branikom, prvakom mariborske podzveze in verjetnim letošnjim republiškim prvakom. Trboveljski košarkarji so se na to tekmo dalj časa pripravljali in upajo, da bodo resno posegli v borbo. Seveda pa je potrebna tudi vzpodbuda občinstva, zato se vabijo vsi trboveljski športni navijači na tekmo Branik—Rudar, ki bo v nedeljo ob 11. uri dopoldne na stadionu KK Rudarja (za OLO).

Zadnja priprava na to tekmo bo 18. t. m. tradicionalna košarkarska tekma za prvaka Trbovelj med moštvoma Vode—Trbovlje II. Hkrati bo to poslovilna tekma za tov. Jela Murna in Francija Kuharja, ki odhajata v JLA.

Pripravimo se na tekmovanje v ljudskem mnogoboju

Telesnovzgojna društva »Partizan« imajo v svojem delovnem načrtu tudi tekmovanje v ljudskem mnogoboju, ki se prireja vsako leto v jeseni. Kosajo se člani in članice ter mladinci in mladinke v osmeroboju, ki obsega obvezni nastop v redovnih vajah in zletni prosti vaji, nadalje vaje na tleh, tek na kratko in srednjo progo, preskok čez kozo, met bombe v cilj in skok v daljino z zaletom.

Telovadna društva našega okraja tega tekmovanja letos še niso imela, ker so bila zaposlena s pripravami za okrajni telovadni nastop na zletu »Svobode« v Trbovljah. Sedaj, ko je ta nastop za nami, je čas, da telovadna društva začnejo svoje članke in mladinske oddelke pripravljati na tekmovanje v ljudskem mnogoboju. Vaje niso težke in je mogoče se dosti storiti, če bodo vadiateljski zbori takoj začeli z delom. Treba bo seveda izkoristiti vse ugodne jesenske dni za trening na prostem.

Tekmovanju v ljudskem mnogoboju so uprave naših telovadnih društev posevčale doslej premalo pažnje. Zamujeno pa je mogoče še popraviti. Treba je takoj sklicati sestanke članov in članic ter mladincev in mladink in se z njimi pogovoriti o pomenu tekmovanja ter o načinu in dnevi tekmovanja. Društva naj sprejmejo obvezo na čast VI. kongresa KPLJ, katero od njih bo poslalo več telovadcev in telovadk na okrajno tekmovanje, ki bo ob koncu meseca septembra ali pa v začetku oktobra. Napeti je treba vse sile, da bo tekmovanje v ljudskem mnogoboju, ki mu je pokrovitelj sam maršal Tito, čimbolj uspešno.

V nedeljo je bila v Trbovljah samo tekma rokometšev

Preteklo nedeljo zaradi velike partizanske slovesnosti v Dolenskih Toplicah, na katero je iz našega Zasavja samo iz Trbovelj pihlo okrog 1700 ljudi, v revirju ni bilo posebnih športnih prireditvev. Pač pa so minulo nedeljo nastopili rokometši SSD »Rudarja« proti Velenčanom in zmagali v tej tekmi z 12:3.

Obisk te prireditve je bil slab, ker je v Trbovljah rokometni šport še premalo populariziran.

Tako ne bomo vzgajali naše mladine!

Direkcija Strojne tovarne »Miha Marinko« v Trbovljah nam piše:

»Pod zgornjim naslovom ste priobčili v št. 36 našega lista o incidentu v naši tovarni članek, ki meče čudno luč na ves kolektiv kakor tudi na posamezne njegove člane. Da bo naša javnost pravilno obveščena o tem dogodku, izvolite priobčiti naše pojasnilo, kot sledi:

Resnica je, da je mladinka F. R. udaril predelavca A. K., kot je tudi resnica, da se ne strinjamo s takimi vzgojnimi metodami. Zato je obratovodja krivca kaznoval z enodnevnno mezo in ga poslal takoj po incidentu domov. Do tu je vse v redu z dopisom, od tu dalje pa je resnica drugačija kot v zgoraj navedenem članku.

Oče se je s sinom oglašil na direktoriji podjetja in zahteval, da ga sprejme direktor. Ker sta bila odsotna direktor in glavni inženir, je vzel pritožbo na znanje pravni referent in oba napotil k tov. obratovodji, od katerega je prav v času prisotnosti F. R. in očeta dobil naročilo, naj oba pošlje k njemu. Oče in sin sta nato odšla k obratovodji, ki jima je izjavila, da je prizadelega krivca, predelavca A. K., kaznoval z največjo kaznijo, ki jo lahko izreče kot obratovodja, ako pa želite še drugo zadoščenje, naj se vrnete na upravo podjetja in storita nadaljnje korake, če želite, tudi lahko pri sodišču. Tega nista storila. Kazen, ki jo je zaslužil in prejel A. K., je bila objavljena vsemu kolektivu v svarilo, da se taki primeri ne ponove. Tudi je tov. direktor poklical prizadetega predelavca k sebi in

ALI SI ZE DOPISNIK
ZASAVSKEGA VESTNIKA?

ANIMIVOSTI

stebel domov. Ko je gospodar pogledal med ruševine, je našel v nekem kotu izstradano pisico s sedmimi mladici...

Newyorská centralna klinika se ponaša v zadnjem času s kolikšnim številom bolnikov, kot se nikoli. Uprava bolnišnice je namreč razglasila, da bo kupila tisoč steklenice whiskyja, kar so njeni zdravniki dognali, da je dober požirek rženega žganja — seveda samo en požirek — zelo koristno sredstvo proti poanemiji žil. To novo »zdravilo« bodo odsej v bolnišnici po enkrat na dan dajali vsem bolnikom.

Kaj moramo vedeti o besežiranju

V št. 35 našega lista smo priobčili članek »Kaj moramo vedeti o cepljenju proti TBC«. Ponovimo danes na kratko, kaj naj storimo, da se zavarujemo pred obolenjem za jetiko. Kakor smo že pisali, traja v našem okraju od 8. septembra do 4. novembra besežiranje, ki ga opravljajo po določenem načrtu po vseh naših krajih posebna zdravstvena ekipa.

Kaj je besežiranje? — Besežiranje je zaščitno cepljenje proti tuberkulozi. Tuberkulozo (jetiko) štejemo med najbolj razširjene bolezni ter je zelo pogost vzrok smrti otrok in odraslih. V cepivu BCG (beseže) pa ima zdravstvo najmočnejše sredstvo, s katerim more zdravega človeka obvarovati pred to boleznijo. Pri narodnih, ki že desetletja uporabljajo stalno in obvezno BCG v bitki proti tuberkulozi, se je obolenje znižalo za šest- do sedemkrat.

Koga cepimo? — Cepimo samo tiste, ki s tuberkuloznim bacilom še niso okuženi.

Kako to spoznamo? — To spoznamo s tuberkuloznim preizkusom. Vsi tisti namreč, ki so že bili nevede in tudi brez kakršnih koli bolezenskih znamenj v stik z bacili tuberkuloze, dobijo na koži, kamor smo vnesli tuberkulin (strup, ki proizvaja bacile tuberkuloze), majhno oteklino oziroma izpuščaj. Pravimo, da reagira pozitivno na tuber-

Angleški barvni film „Nebo brez jastrebov“

Film prikazuje neustrašeno in plemenito bitko lovskega čuvaja Boba Paytona za ustanovitve nacionalnega naravnega parka v Vzhodni Africi.

Kot čuvaj je spoznal, da njegova glavna naloga ni varovanje živali, marveč neusmiljeno iztrebljenje divjadi v korist civilizacije in dobičkonosne trgovine, zato je pustil svojo službo in poskusil doseči pri oblatih, da bi mu pomagale pri ustanavljanju naravnega parka. Z ženo in sinom se je naselil v divjini, na ozemlju bodočega zaščitnega parka. Bojevati se je moral hkrati na več strani: proti naravi, ki se mu je upirala, z domačimi črnimi plemen, ki so lovila redke živali ali pa širila nevarno živinsko kugo, in z belci, ki so predvsem po-

bijali slone zaradi dragocenih kosti. Nizkotnost in zvižnost civiliziranih in kulturnih belcev ni bila v svojem pohlepu po redkem blagu nič manjša od divjaštva in primitivizma domačih plemen. Nad pobito divjadjo so neprestano krožili jastrebi, čakajoč na mrhovino. Skoraj za ceno svojega lastnega življenja je pocunni Payton le dosegel končno, da nad njegovim parkom niso več letali jastrebi. Njegovo kraljestvo naravne lepote je ostalo nedotaknjeno.

Film bo predvajal trboveljski kino v prihodnjih dneh.

Kino Trbovlje

bo predvajal v prihodnjih dneh
angleški barvni film

»NEBO BREZ JASTREBOV«

naslednji teden pa francoski
kriminalni film

»VARUJE SE PLAVOLASK«

Dnevi in ure predstav bodo razvidne iz naših reklamnih omaric in lepakov

OBJAVE

POZIV

Pozivajo se vsi vojni obvezniki rojstnih letnikov 1898 do 1931, da se zglašijo z vojaškimi knjižicami ali drugimi vojaškimi listinami na vojnem odseku v Trbovljah (poslopje OLO Trbovlje), in sicer po sledečem vrstnem redu:

letniki 1898—1916 dne 21. IX. 1952,

letniki 1916—1931 dne 28. IX. 1952

od 6 jutraj dalje.

Obvezniki se bodo klicali s pozivi. V primeru, da kdo poziva ne dobi, je pa vojni obveznik, se mora prav tako zglašiti po gornjem redu.

Vojnim obveznikom zgoraj navedenih letnikov, ki so stalno nesposobni in imajo o tem potrdila, se ni treba zglaševati.

LO mestne občine Trbovlje,
voj. odsek

OBVESTILO

Sporočamo vsem strankam, ustanovam in podjetjem, da so se upravnica, naročilni in prodajni oddelek Splošnega strojnega mizarstva v Trbovljah preselili iz svojih dosedanjih prostorov v bivši lokal »Putnika« pri Počivavski v Trbovljah (telefon šte. 65).

Splošno strojno mizarstvo
v Trbovljah

NAROČNIKI IN BRALCI NAŠEGA LISTA — POZOR!

Zaradi obilice gradiva smo v današnji številki »Zasavskega vestnika« rubriko »Pomenki z našimi bralci« odložili za prihodnjico. — Uredništvo.

INVALIDI POZOR!

Vse na območju okraja Trbovlje bivaajo invalide in vse, ki uživajo pravice vojaških vojn invalidov, obveščamo, da bomo 6. oktobra t. l. prenesli izdajo objav za brezplačno vožnjo na nekatere obinske ljudske odore in sicer:

Mestna občina Trbovlje bo izdajala objave za invalidske upravičence z območja občine Trbovlje.

Mestna občina Zagorje bo izdajala te listine za invalidske upravičence z področja občine Hrastnik in občine Dol pri Hrastniku.

Mestna občina Radče bo po izdajala objave za invalidske upravičence, ki bivajo na teritoriju občine Radče. Loka pri Zidanem mostu, Podum in Dole pri Luti.

Vsi invalidi, uživatelji družinskih invalidnin, skratka: vsi upravičenci, ki uživajo pravice vojaških vojn invalidov, naj od 1. oktobra t. l. dalje hodijo po objave za brezplačno vožnjo na navedene obinske ljudske odore in ne več na Svet za ljudsko zdravstvo in soc. politiko pri OLO Trbovlje.

Svet za ljudsko zdravstvo in soc. politiko
OLO Trbovlje

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA
Od sobote 20. septembra popoldne do ponedeljka 22. septembra jutraj ima zdravniško službo dr. Vladimir Komorovsky v ambulanti.

NASLA SE JE DENARNICA, ki se dobi v tajništvo LOMO Trbovlje.

PREKLICUJEM ZALJIVKE, ki sem jih govorila o tov. Rezi Sirgaršek ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe. — Milka Rupnik, Dol pri Hrastniku.

Izdaja okrajni odbor OLO Trbovlje Ureduje uredniški odbor Odgovorni urednik Stane Šuštar. Tisk: Tiskarna »Ljudske pravice« v Ljubljani. Novejša uredništva in uprave: Trbovlje: uprava občinskega Trboveljskega Narodnega doma v Trbovljah št. 614/0032-3. List izhaja vsak torkelj — Rokopisov ne vračamo. Oprema: za vsa morajo biti v celoti plačani. Vse prispevke in prispevke za prenosilno in prenosilno morajo biti v celoti plačani. Mesečna naročnina 30 din. Študentska 10 din. Polletna 120 din. Letna 240 din. — Posamezna številka na 4 straneh stane

Na Lisci bodo drug mesec odprli nov planinski dom

Kdo izmed Zasavčanov ne pozna Lisce, ki je vsakemu delovnemu človeku priljubljena planinska točka za oddih. Kdor je bil spomladi na Lisci in jo je obiskal sedaj proti jeseni, je opazil viden napredek gradnje tamkajšnjega planinskega doma. Sedaj že vidi pravo lice te lepe planinske postojanke.

Leta 1932 so postavili prvo planinsko kočo na Lisci, ki je imela štiri sobe, dve pa za skupno ležišče, kjer je lahko prenočevalo 25 ljudi. Leta 1938 je po zaslugi Planinskega doma v Zidanem mostu zasvetila v tem domu električna luč. Tujak sta si največ prizadevala, tov. Česen in pa bivši šolski upravitelj v Luki, tov. Gostika, ki je opravljal posle gospodarja. Leta 1940 je imela na Lisci tajni šestanec Jugoslovanska omladina in z njo je bil tudi naš priljubljeni maršal Tito. Vojna vira ni prinesla koči na Lisci: 29. junija 1944. leta je bila požgana, da je okupator ne bi uporabil za svojo vojaško postojanko, kjer so naši ljudje večino inventarja rešili.

Takoj po vojni so zgradili na Lisci provizorij z dvema prostoroma: kuhinjo in spalnico. Podružnica Planinskega društva v

Krškem pa se je lotila gradnje novega planinskega doma, ki stoji na prejšnjem, razširjenem stavbišču. Letošnjo zimo je bil dom že pokrit, spomladi pa so začeli z velikimi deli. Sedaj je dom v glavnem že skomčan. Na koči je urejeno lepo novo železovje in tudi strelodna ne manjka. Stavba je enonadstropna. V pritličju je jedilnica s kuhinjo in shrambo ter lovska soba, ki jo bodo opravile lovske družine iz Zabukovja, Sevnice in Krškega.

V prvem nadstropju bo šest sob; ena je določena za upravnikova, ostale štiri pa za planince. V vsaki bodo 4 postelje, v podstrešju pa bo prostora za 12 postelj na skupnem ležišču. To sobe bodo opravile nekatere sindikalne podružnice, tako n. pr. iz Papirnice in Radečah in tovarne celuloze v Vidmu—Krškem. Morda se bo našel še kakšen delovni kolektiv, ki bo pomagal pri opravi teh sob. Pri tem bi apelirali še na planince v Radečah, da bi sodelovali s svojim članstvom ali pa po delovnih kolektivih.

Pohitimo z deli! V oktobru ko bo otvoritev koče, pa vsi na Liso, kjer bo res prava množična planinska manifestacija.

Za naše kmetovalce

Prečistimo hleve!

Če govorimo o prečiščenju hlevov, je treba pripomniti, da pod to besedo v našem primeru ne mislimo toliko na higieno v teh stavbah kot na živino v naših hlevih, ki jo je treba kot negospodarsko čimprej izločiti. Kakšno živino pa najdemo v naših hlevih, bomo najbolj videli, če vanje pogledamo. Opazili bomo, da je po naših hlevih vse polno križancev vseh mogočih in nemogočih pasem, čestokrat preveč konj, prav tako volov in juncev, ki so še kar dobri, da pa je v njih malo dobrih krav, pa še te so stare ali pa jalove. Tudi mlade živine bomo našli precej, le da je ta v splošnem zaostala in slaba ter ne obeta, da bomo iz nje dobili dobro plemensko živino.

Ko sem pred nedavnim pogledal malo hleve po vaseh pod Mrzlico, sem videl v njih nekaj dobre, še več pa slabe živine. Pri nekem rejcu sem opazil poleg para konj kar pet juncev in le dve borni kravič, ki pa ne dajeta niti toliko mleka, kot bi ga potrebovala domača družina. Zakaj to? V nekem drugem hlevu sem spet našel sicer lepo mlado kravo, ki pa molze le na dva siska, ter še drugo, ki pa je bila zelo stara. Na vprašanje, zakaj drži v hlevu takšne krave, mi je kmet odgovoril, da mu dajeta krasne junce — koliko pa dobi mleka od krav, mi mož ni znal povedati. Njegov sosed ima v hlevu spet dve leti staro telico, ki pa je prava pokveka. Verjetno so ji pri porodu nalomili hrbtnico, da ima sedaj kar vdolbino med križem in hrbtom. Spet drugi je vzel v rejo od nekega posestnika bika, misleč, da ga bodo odkupili za plemo, a sodi že davno samo v klavnico. Tam vidiš spet bomo tele, ki ga kmet misli ohraniti za rejo, a ni za nič drugega kot za zakol. Nadalje vidiš v hlevu kravo svetlorjave pasme, veliko kot vol, saj bi tehtala, če bi bila rejena, nad 700 kg. Ta krava nikakor ne sodi tjakaj. Neka ženica vprašuje za nasvet, kaj naj stori: v hlevu ima krasno mlado kravo, ki je že pred enim letom teletila, a se ni več obrežila, mleka pa ima komaj dober liter. »V klavnico z njo!« sem ji odgovoril. »Kaj, takšno kravo naj dam v klavnico, ko daleč naokrog ni take živali!« se hudebilo nad menoj ženica. Da pa ne bi bilo zamere, sva jo šla pogledat. »Kravica je, čeprav mlada, križanka najmanj treh pasem, katere zarod ne bi bil priporočljiv za plemo. Jalovka je, brez mleka, res ne sodi drugam kot v klavnico,« ji lepo pojasnim.

Takih in podobnih slik je pri nas še vse polno. V tem pogledu čaka naše živinorejske odseke v kmetijskih za-

drugah še polne roke potrebnega in hvaležnega dela. Potreba bo od hleva do hleva pregledati vso živino in ljudem prav svetovati ter odpirati oči, da bodo naši kmetovalci vendar enkrat začeli gledati in misliti, ne pa, da bi samo tarnali, da se živinoreja ne izplača.

Zlasti letos, ko bo zaradi suše trda za zimsko krmo, bo marsikje potrebno, da znižamo število živine, da ne bo stradala. Pomisliti in vedeti moramo, da je pri določenih množinih krme boljše imeti v hlevu samo dve kravi in ju dobro krmiti, kot pa tri ali štiri in jih pustiti stradati. V prvem primeru bodo imeli naši kmetovalci sami in splošno mnogo več koristi, v drugem pa samo delo in izgubo. Gledati je treba bolj gospodarsko, t. j. koliko nam bo živina dala preko zime, bodisi v mleku, bodisi v prireji, namreč v pridobitvi na teži. To pa nam bo dala živina le tedaj, če jo bomo dobro krmili, zato redimo le toliko goved, kolikor jih bomo lahko čez zimo prehranili.

Preračunajmo že sedaj zaloge naše krme in koliko je bomo še pridobili, nato pa pravočasno odprodajmo vso neproduktivno in slabo živino in prečistimo naše hleve. —io

Pariška plesalka Anita La Juana je pred nedavnim odpotovala na gostovanje v Turčijo. Predno pa so ji tamkajšnje oblasti dovolile bivanje v državi, so od nje zahtevali, da se da cepiti proti nalezljivim boleznim, kar terjalo od vsakega tujca, ki pride v Turčijo. Po daljšem obnavljanju je ta umetnica le privolila, da jo cepijo, vendar samo na takem mestu, kjer se brazgotina ne bo videla. Zdravnik pa si je pred cepljenjem ogledal to plesalko na odru, nakar ji je dejal z resnim obrazom: »Spoštovana gospodična, najboljšo bo, če serum kar spijete...«

Najboljša privlačnost ameriškega cirkausa bratov Wallace je pač razglas direktorja podjetja, da dobi vsakdo, ki se obdrži tri minute na hrbtu cirkuškega slona, 10.000 dolarjev nagrade. Slon je seveda tako načen, da vsakega tujega jahalca na velikanse veselo gledalec (in seveda tudi cirkuška direktorija) vrže s sebe. Tudi v mestu Phoenix v Arizoni, kjer je cirкус gostoval, je slon uspešno opravil svojo poklicno dolžnost in strasli vsakega na dolarje udarjenega jahalca s sebe. Upravi cirkausa doslej še ni bilo treba nikomur odnesti deset tisoč dolarjev, pač pa je mora plačati v 10.000 dolarjev odškodnine dvoma moškima in eni ženski, ki so pri padcu s slona dobili težje telesne poškodbe.

V neki vasi blizu Stuttgarta v Zahodni Nemčiji so vdrl tlatovi v nek kurnik in odnesli iz njega vse putke. V kurniku so pustili samo petelina, ki so mu obesili na vrat listek z napisom: »Sinoci ob pol dvanajstih sem postal vdovec.«

Na slavnostnem banketu, ki ga je priredilo abstinentno društvo v Degersvilleu v Zda, so vsi gostje pili seveda čisto vodo. Po slovesnem govoru pa si je predsednik društva prižgal cigareto. Mož pa je imel to smolo, da mu je se gorčice vžigalica zdrnila iz roke in padla v kozarec, ki je stal pred njim. In tedaj se je zgodilo nekaj nenavadnega: vžigalica v kozarec ni ugasnila, pač pa je še bolj vzplamnela. Tako je dolga leta predsednika abstinentnega društva, ki se je naveličal vode in si skrivaj nalil žganja v kozarec, prišla na dan.

V nemškem mestu Essen je imela neka družina psa, ki je sam prinašal vsako jutro od peka torbico s kruhom in žemljami. Zanj dne pa je vedno ena žemlja manjkala. Pek je energično protestiral proti sumu, da svojo stranko goljufa. Zato se je gospodar odločil, da bo psa zasledoval na poti od peka do doma. In kaj je videl? Pes se je med petjo ustavljal v ruševinah in neke hiše odločil torbico, vzel z gobcem in jo semlja in izginil z njo med ruševine. Čez kratek čas se je pes vrnil, pobral spet torbico in